

Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ

agrotica

[Σπύρος Καχριμάνης] Άρθρο του προέδρου του Κέντρου Αγροτικής Επιχειρηματικότητας

Ποιες είναι οι προτεραιότητες της γεωργίας μας

Ο Άγιος Βικέντριος και Γρεναδίνες είναι ένα κρατίδιο στην Καραϊβική με πληθυσμό 120.000 κατοίκους, που ασχολούνται με τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία. Στις αρχές Ιανουαρίου 2014 ο υπουργός Γεωργίας Saboto Caesar ανακοίνωσε το «πρόγραμμα αγροτικών στόχων 2014».

Ο κ. Σπύρος Καχριμάνης.

Το πρόγραμμα του υπουργού Γεωργίας στην Καραϊβική περιλαμβάνει ενδεικτικά τα ακόλουθα: αύξηση 20% στην παραγωγή λαχανικών, αύξηση 10% στην παραγωγή μελιού, αύξηση των εξαγωγών μπανάνας κατά 15%, δημιουργία ενός πάρκου θερμοκηπίων μέχρι το Δεκέμβριο του 2014, εφαρμογή νέας στρατηγικής μάρκετινγκ για τα λαχανικά, παροχή τεχνικής στήριξης σε 2.000 γεωργούς κ.ά.

Αντίστοιχα αγροτικά προγράμματα συντάσσουν όλα τα σοβαρά υπουργεία Γεωργίας, όχι όμως και το ελληνικό. Το κοινό χαρακτηριστικό όλων των αγροτικών προγραμμάτων είναι πως έχουν τη μορφή προγραμματισμού και στοχοθεσίας που ακολουθεί κάθε σύγχρονος παραγωγικός οργανισμός. Δηλαδή έχουν σαφείς και μετρήσιμους στόχους και ένα σύστημα παρακολούθησης, αξιολόγησης και επανασχεδιασμού.

Εκεί ακριβώς εντοπίζεται το κεντρικό έλλειμμα του ελληνικού υπουργείου Γεωργίας, το οποίο ποτέ δεν έθεσε παραγωγικούς και εμπορικούς στόχους, ποσοτικά και ποιοτικά μετρημένους.

Προϋπόθεση για να τεθούν οι σωστοί στόχοι σε έναν παραγωγικό οργανισμό, είναι η γνώση της αγοράς και ο εντοπισμός των τμημάτων που αυτός μπορεί να είναι ανταγωνιστικός.

Είναι γνωστό ότι η παγκόσμια αγορά τροφίμων χαρακτηρίζεται από μεγάλη συγκέντρωση των επιχειρήσεων λιανημπορίου.

Συγκεκριμένα, στην Ε.Ε. οι αγοραστές αγροτικών προϊόντων είναι 110 γραφεία. Αυτό καθορίζει όλη τη στρατηγική στοχοθεσίας στον αγροτικό τομέα.

Αυτά τα 110 γραφεία («buying desks») είναι μεγά-

λες και οργανωμένες εμπορικές οντότητες που συγκεντρώνουν τη ζήτηση και τη διαχειρίζονται συγκεντρωμένα έναντι της διάσπαρτης προσφοράς των γεωργών.

Η προσμέτρηση της τεράστιας συγκέντρωσης της αγοράς τροφίμων στη συλλογιστική για τον αγροτικό τομέα είναι σημαντικό ζήτημα για δύο λόγους. Αφενός γιατί αναδεικνύει ότι η κατακερματισμένη προσφορά που χαρακτηρίζει την ελληνική γεωργία είναι θνησιγενής (ανεξαρτήτως προϊόντων) και αφετέρου διότι αποδεικνύει ότι σε ένα τόσο οργανωμένο σύστημα, η στρατηγική δεν μπορεί να επαφίεται σε μικρές μονάδες (κάθε γεωργό), αλλά πρέπει να χαράσσεται, στους βασικούς άξονες, από το κράτος.

Αυτά τα μεγάλα ζητήματα οφείλουν να αναδειχτούν, να κατανοηθούν και να υιοθετηθούν απ' όλους τους μετέχοντες στην αγροτική συζήτηση, αλλά κυρίως από την κυβέρνηση, η οποία πρέπει να κατανοήσει ότι α) είναι υπεύθυνη να χαράσσει στρατηγική για τον αγροτικό τομέα και β) η στρατηγική πρέπει να έχει μετρήσιμους ποσοτικούς, ποιοτικούς και χρονικούς στόχους.

Εφόσον υιοθετηθούν τα ανωτέρω, στην αρχή οφείλουμε να παράγουμε αυτά που ξέρουμε με τον καλύτερο και οικονομικότερο τρόπο και στη συνέχεια να συζητήσουμε για διαφοροποίηση σε άλλες αγορές ή άλλα προϊόντα. [SID:8411389]

“ Η στρατηγική πρέπει να έχει μετρήσιμους ποσοτικούς, ποιοτικούς και χρονικούς στόχους. ”

ΠΑΤΑΞΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΡΑ

Πρέπει να μάθουμε να δημιουργούμε οικονομίες κλίμακας και να αυξάνουμε τη διαπραγματευτική μας δύναμη. Αυτό επιτυγχάνεται μόνο μέσω ισχυρών συνεταιρισμών. Όλα τα κράτη με σοβαρή αγροτική πολιτική έχουν δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για ισχυρούς συνεταιρισμούς. Οι προϋποθέσεις αυτές εγκαινιάζονται σε κανόνες ελέγχου της διαφθοράς και σε κίνητρα. Στην Ελλάδα και τα δύο αυτά στοιχεία λείπουν. Οχι μόνο δεν υπάρχει έλεγχος της διαφθοράς στους αγροτικούς συνεταιρισμούς, αλλά αντίθετα αφέθηκαν να γίνουν θερμοκοιτίδες της.

Επομένως, οι προτεραιότητες για την ελληνική γεωργία είναι ένα συγκεκριμένο μείγμα που περιλαμβάνει: α) μετρήσιμους στόχους, αξιολόγηση, επανασχεδιασμό, β) ισχυρούς συνεταιρισμούς.

Πάνω απ' όλα αυτά, βέβαια, τίθεται στην παρούσα ιστορική συγκυρία, η αποκατάσταση της νομιμότητας και η πάταξη της διαφθοράς από το γεωργικό σύστημα. Οι τεράστιες απάτες με τις αγροτικές επιδοτήσεις που συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα, καθώς οι κλέφτες έχουν εξασφαλίσει δικαιώματα, πρέπει να αποκαλυφθούν. Είναι γνωστές σε όλες τις αγροτικές κοινωνίες και όσο το πολιτικό σύστημα τις καλύπτει, τόσο οι Έλληνες αγρότες νιώθουν ότι είναι μάταιο να προσπαθήσουν, αφού είναι βέβαιο ότι πάλι οι επιτήδειοι θα βγουν κερδισμένοι.

Αν, λοιπόν, θέλουμε να θέσουμε κάποια προτάγματα για μια σύγχρονη και αποτελεσματική ελληνική γεωργία, πρέπει να ξεφύγουμε από τα χιλιοειπωμένα σλόγκαν περί «ποιοτικών προϊόντων» και να υιοθετήσουμε νέα που να αγγίζουν και να ενεργοποιούν την πλειονότητα των Ελλήνων γεωργών, οι οποίοι δεν ζητούν τίποτα περισσότερο από κοινή λογική και δικαιοσύνη.